

A búcsúszentlászlói kegytemplom

2009 május 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 1

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Nemzet szombati magazinjának egyik legérdekesebb sorozatát közöljük le folytatásokban, melyben a remek Ludwig Emil megmutatja nekünk a rejt?zköd? Magyarország eldugott kincseit, melyek mellett sokszor figyelmetlenül elhaladunk a mindennapi rohanó életünk során. Vigyázzunk ezekre a páratlan kincsekre, hiszen ezek a kincsek alappillérei szeretett Hazánknak.

A Zalaegerszegt?l délre lév? dombok közt kanyargó Széhvíz-patak mellett, szigetszer? magaslaton áll Búcsúszentlászló hatalmas barokk temploma a vele egybeépült rendházzal, amely az 1950-es évek óta szociális otthon. A ma 800 lakosú kisközség nyolc évszázados történetét a török hódoltság kétfelé szakította. A tönkrement és elnéptelenedett falu régi, romos templomát a XVII. század végén remeték ?rizték, gondozását 1694-ben vették át t?lük a Szent Ferenc-rendi barátok. 1705-ben érkeztek a községbe az els? új lakók, 1720-tól a szerzetesek látták el a plébániai teend?ket is. Az új templom építéséhez 1714-ben fogtak hozzá, s tíz év alatt húzták fel a tágas, egyhajós, karzatos épületet. További tíz évig tartottak a bels? munkák, a felszentelésre 1734-ben került sor. Az új plébániatemplom Szent László királyunkról kapta patrocíniumát, a szentélye mögött lév?, eredeti román kori kápolnát Sz?z Mária tiszteletére szentelték újra. Az ily módon évenként több nagy ünnepet tartó kegyhely népes búcsújárások célpontja lett – innen a település neve is.
A török korban elpusztult Szentlászló falut 1270-ben említi oklevél – Scent Laduzlo alakban – Pölöske várának tartozékai között. Ekkor már megvolt az említett román stílusú templom, amelyhez a barokk szentély keleti végfalát csatlakoztatták. Az egyhajós, enyhe szentélysz?kület mögött félköríves apszissal záródó, kisméret? épület a Zalában – és a Dunántúl nyugati részén – másutt is látható jellegzetes, a XIII. század derekáról származó téglatemplomok emlékcsoportjához tartozik. Eredetileg torony nélkül épült, nyugati végében karzattal. Bejárata a déli oldalon nyílott, az új átjáró az egybeépítéskor készült. A román kori kapuzat 1926-ban megtalált, utólag a barokk keret fölé helyezett szárkövének faragott motívumai az egykorú zalaszentmihályfai templom bejáratának díszítésével mutatnak közeli rokonságot. A küls? homlokzatot körös-körül magas lábazati párkány, fent gazdagon mintázott oromdísz keretezi, amelyeket függ?leges falsávok, úgynevezett lizénák f?znek össze. A hajón három, a szentélyíven két tölcsérbélletes, román kori ablak nyílik.
A török által elpusztított falut a XVII. században is Szent László-szigetnek nevezték a környéken lakók. A Széhvízt?l keletre es? földek a sándorházi nemesek birtokai, a pataktól nyugatra lév? részek a hetési nemesek földjei voltak. A viták azután ültek el, hogy a terület a ferences barátoké lett. ?k csapolták le az elvadult vízfolyás mocsarait, hogy építkezhessenek. A község 1750-ben Barátszentlászlóként, 1770-ben Egyházas-Szentlászlóként szerepel iratokban. A Mária-búcsúkon kívüli legnagyobb ünnepet június 27-én, László király emléknapján tartják. Sorozatunk e darabjával erre emlékezünk.

Ludwig Emil, mno.hu

Ajánló